

Bir tarihe şahitlik etmek! – 31.07.2020

31.07.2020

CUMA DİVANI

ahmet şimşirgil

@ahmetsimsirgil - a.simsirgil@gmail.com

www.ahmetsimsirgil.com

Bir tarihe şahitlik etmek!

Geçen cumayı, Ayasofya Cami-i Kebir meydanında geçirdik. Pandemi günleri olmasına rağmen alanda mahşerî bir kalabalık ve muhteşem bir atmosfer vardı. Heyecan doruktaydı.

Yerli ve yabancı basın için geniş bir alan ayrılmıştı. TV'ler ve ajanslar gün boyu bu muazzam tabloyu dünyaya servis ettiler.

Ben de başta TGRT olmak üzere TRT Haber, Global TV, CNN ve Akit TV izleyicileri ile birlikte bu tarihî güne şahitlik ettim.

Böylece bilfiil dışarıdaki coşkuyu yaşarken içerideki atmosferin de nabzını tutmaya çalıştım.

Dışarıda yoğunluk; başta İstanbul olmak üzere Türkiye'nin dört bir yanından gelen vatandaşlar vardı... Gurbetten yurda izne gelen vatandaşlar bilhassa bu mutlu günü kaçırmak istememişlerdi. Çeşitli vesilelerle ülkemize gelen başka milletlerden dindaşlarımız da yanımızda idiler.

Nitekim cuma namazını Adanalı Volkan ve Mısırlı Abdüssamed kardeşimle yan yana kıldık.

Abdüssamed, Türkiye'de tarih alanında doktora yapıyordu. Gözleri ışıltı ışıltıydı.

Henüz Tömer’de eğitim gördüğü için zayıf Türkçesi ile **Türkiye** diyordu, **Erdoğan** diyordu, **“gurur duyuyorum, sevinçliyiz, inşallah bizim ülkemizde yabancılara karşı böyle vakarlı ve kararlı olur”** diyordu. Kendisine **Prof. Dr. Muhammed Harb**’i sordum. **“Bize Osmanlıyı o sevdirdi”** dedi. İşte iyi bir tarihçinin oynadığı rol.

Üniversitelerimizin bilhassa Yüksek Lisans ve Doktora alanlarında Müslüman olsun gayrimüslim olsun yabancı öğrenci kontenjanlarının oldukça yüksek olması lazım.

Diğer taraftan **Adanalı Volkan** kardeşimin ismiyle müsemma bir şekilde içi içine sığmıyordu.

Bana hemen anasına yazdığı mesajı gösterdi. **“Anneciğim iyi ki beni böyle yetiştirmişsin. İyi ki bugün buradayım. İyi ki bu sevinci yudum yudum tadıyorum ellerinden muhabbetle öpüyorum”** mealinde sözlerle bir taraftan tarife gelmez sevincini ifade ederken diğer taraftan bu noktaya gelmesinde en büyük payın annesi olduğunu ne güzel ifade etmişti. İşte bu sözler babaya yazılamazdı...

Rahmetli **Fethi Gemuhluoğlu Bey**’in **“Bey’i bey doğurmaz oğul, beyi ana doğurur”** nefis vecizesi aklıma gelmişti. Gözlerim doldu.

Bu arada Volkan kardeşim, **“Ahmet Hocam annem sizi çok sever. Bize tarihi aşılıdınız sevdirdiniz, ne olur anneme bir mesaj gönderin”** dedi. Ben de böyle bir evlat yetiştirdiği için kendisini gönülden tebrik ettim...

Anadolu insanı ne kadar vefakâr ne kadar duygu yüklü ve sevdiğine ne kadar muhabbetli. Cenâb-ı Hakk bu vasfımızı almasın inşallah...

Alanda gecedен gelmiş, sabah erkenden yollara düşmüş nineler, dedeler, anneler, bacılar, amcalar, kardeşler, gençler 86 yıllık özlemi gözyaşları ile dindirdiler.

Saatlerce ayakta ellerini açıp dua edenler, kenarda köşede yorgunluktan kıvrılıp uyuyanlar, devamlı Kur’ân-ı kerim tilavet edenler inanın her noktada bir başka güzellik vardı. İsterdim ki o esnada zaman dursun ve ben o alanı boydan boya gezeyim ve herkesin duygularına ortak olayım.

Zira o insanlar Ayasofya Camii’nin dışında değil içinde, kalbinde idiler...

Peki ya içerisi!..

İçerisi Sayın Cumhurbaşkanımızın ve Sayın Devlet Bahçeli Bey’in dışında seçme kalabalıktı. Yani seçilmişlerdi. Ben birtakım görevli dostlarımdan içerinin

atmosferini de sordum.

Sayın Cumhurbaşkanımız ile Devlet Bahçeli Bey'in büyük bir tevazu ile saatlerce başları önde okunan Kur'ân-ı kerim ve duaları dinlediğini huşu içerisinde oturduklarını öğrendim. Sayın Cumhurbaşkanımız, okuduğu Kur'ân-ı kerim ile belki dışarıya yansıtamadığı bir volkan gibi çağlayan ruhunu da teskin etmiş oluyordu.

Peki ya diğerleri, o seçilmiş olanlar? Aldığım haberler ve konuştuğum kişiler maalesef genelde ruh hastalığımızı ortaya çıkarıyordu.

Cumhurbaşkanına yakın olabilmek ve hatta ona görünebilmek için çırpınan adamlar! Fotoğrafını dışarıya servis edebilmek için yoğun faaliyetler ve yanı başındakini sezemeyecek, hutbeyi ve Kur'ân-ı kerimi de duyamayacak derecede telefonu ile meşgul olanlar.

Çünkü bunlar seçilmişler. Huşuya ve huzura ihtiyaçları yok. Onlar Ayasofya'yı değil Ayasofya onları görsün edasındalar.

Maalesef hanımlar kısmından da aynı manzara haberleri geldi. **Emine Hanım**'ın, aynen Cumhurbaşkanımız gibi tavrını iştirken diğerlerinin ona yakın olabilmek için müthiş bir mücadelesine tanık olmuşlar!..

Pandemi nedeniyle kendilerini sürekli uyarmak zorunda kalan kadın güvenlikçilerin duydukları hakaret karşısında yürekleri dağlanmış.

Dolayısıyla Ayasofya Cami-i Kebiri içerisindeki atmosfer; nerede olduklarını unutan birtakım zevatın Sayın Cumhurbaşkanı ve eşini görebilme veya kendisini ona gösterebilme seremonisine dönüşmüştü.

Oysa camiye gelen insan Rabbinin huzuruna çıkmaktadır. Orada kim olursa olsun bir kuldur bir fânidir.

Orada Rabbiyle huzur bulur insan dünyadan ve dünya düşüncelerinden sıyrılır. Rabbinin huzurunda onu unutup da bir fâniye görünebilme çabası ne kadar büyük bir zavallılıktır!..

Şanlı Peygamber Efendimizin Miracını inkâr eden bir kısım ilahiyatçılar elbette onlardan gerekli dersi de alamayacaklar ve çevresine sunamayacaklardı.

Bakınız **Enes bin Malik**'ten gelen rivayette Resulullah Efendimiz şöyle buyurmuştur: **"Sonra Cebrael, beni Sidretü'l-münteha'ya kadar götürdü. Sidre'yi insanı hayret ve şaşkınlık içinde bırakan öyle renkler kaplamıştı ki, onların ne olduğunu bilemem"** (Buharî; Salât 1, Hacc 76; Müslim, İman, 263).

Cenâb-ı Hakk, şanlı Peygamber Efendimizin işte o dile ve beyana gelmez muazzam atmosfer içerisindeki durumunu Kur'ân-ı kerimde şöyle ifade buyurmuştur: **"...Gözü kaymadı ve sınırı aşmadı."** (en-Necm Suresi, 12-18. ayetler).

Namaz da bu dünyada miraçtır ve müminler camide Rabbinin katına hazırlanmaktadır. Başka şeylerle meşgul olmazlar.

Hadiseye bu noktadan baktığımızda o gün bazı zevat, Ayasofya Cami-i Kebiri'nin içerisinde olsalar da ruhen fersah fersah dışında bulunuyorlardı. İçinde buldukları nimetin farkına varamamışlardı. Hatta kazançlarını da onun bunun kalbini kırarak heba etmişlerdi.

Peki bu insanlar o gün telefonuna davet geldiği hâlde, polisin elindeki kâğıtta ismi bulunmadığı için içeri giremeyen nice güzide insanımızın dışarıda kaldığını biliyor muydu? Bunların bir kısmının isimlerini yazsam inanın dudağınız uçuklar! Kendileri bunun bilinmesinden rahatsız olur endişesiyle isimlerini yazmıyorum. Onlar kimseyi aramadılar çünkü. Caminin avlusunun bitişiğindeki rayların üzerinde tevazu ile kıldılar namazlarını.

Hâl böyle iken Bu sırada milletvekilleri ve partililer -isimleri yazılı olmasa da- rahatça içeri girmekte idiler.

"Ayasofya Camii bir gün de Hristiyanlara ayrılınsın ve orada Ortodoksların da hakkı var" diyenler rahatça giriyordu!..

"Kutlu Doğum Haftası" gibi FETÖ projelerini sonuna kadar cansiparane savunanlar giriyordu!

15 Temmuz'da **"Allah Allah nidaları demokrasi nidasını bastırmasın"** diye yaygara koparan ilahiyatçılar da giriyordu!

Eh, onların olduğu yerde elbette bazı **kahramanlar** dışarıda kalacaktı...

Bu noktada rahmetli **Necip Fazıl Bey**'in şu dizeleri ne kadar anlamlı:

Bize kalan aziz borç asırlık zamanlardan;

Tarihi temizlemek sahte kahramanlardan!

Demek ki her devrin sahte kahramanları öne geçmeyi ne kadar kolay becerebilmekteler...

NOT: Okuyucularımın, aziz milletimizin ve bütün Müslümanların mübarek Kurban Bayramı'nı tebrik eder, huzur ve mutluluklar dilerim...

TEFEKKÜR

Devr-i ebvâb eyleyip olma cihânda der-be-der

Dergah-ı Bârî dururken etme gayra intisâb

Sünbülzâde Vehbî

(Kapı kapı dolaşıp olma derbeder dünyada,
Allah kapısı dururken, bağlanma başka kapıya.)

Prof. Dr. Ahmet Şimşirgil

31.07.2020

Türkiye Gazetesi

<https://www.turkiyegazetesi.com.tr/yazarlar/prof-dr-ahmet-simsirgil/614662.aspx>